

הנסתרים, וזורק זהרים נוצצים
למטה, ועושה פרות ותולדות
למינו.

וזהו החי הזה נקרא חי
העולמים, וזהו הפלל של
העליונים והתחתונים, ועל
שמוציא זהרים נוצצים ועושה
תולדות למינו, נקרא הזוהר הזה
צבאו"ת. וזהו שתשוקתו תמיד
לשבת תמיד בזהר הראשון הזה
שנקרא שיר. וכשכלולים יחד
בחבור אחד בלי פרוד תוף
תשוקה שלמה, אז הפל נקרא
שיר השירים.

ואפ"י הוא לבדו, שהוא פלל של
הפל, נקרא פלל של רבים, הפלל
של כל הזהרים העליונים
והתחתונים. קוראים לו פל,
הפלל של הפל. הוא חיים. עליו
כתוב (בראשית ב ט) ועץ
הגן. כל החיים תלויים בו. ממנו
פורחים חיים וזהרים לכל צד.
השיר הזה שאמרנו נקרא בא"ר,
ואותם החיים העליונים נכנסים
לתוכו. ואותו הזוהר שנקרא חיים,
נוכעים בו. ועל זה כתוב באר
מים חיים. וכתוב באר חפרוה
שרים, על שם שאותם גדולים
עליונים, זהרים טמירים,
שהתפנסו לזהר הזה. והם לא
חפרוה אלא על ידי זה.

הזה"ר השלישי, הזוהר הזה הוא
פלל של שלשה זהרים, הסוד של
שלש אותיות. בזהר הזה נדבקו
האבות.

זהו רצוא ושוב, אין מי שיכול
להתישב בניצוח שלו. על זה
כתוב (יחזקאל א) והחיות רצוא
ושוב. זה יורש ירשה של זהרים
טמירים שלא התגלו. וסוד השם
הקדוש של שלש אותיות תלויות
בהם, יה"ו. מפאן, האות ה'
רביעית לוקטת ולוקחת. וכך
מסתדר בסדור שלם.

זהירין עלאין סתימין, וזריק זהירין נציצין
לתתא, ועביד פירין ואיבין לזניה.

ודא זוהר חי, איקרי חי העולמים. ודא איהו
פללא דעילאי ותתאי, ועל דאפיק זהירין
נציצין, ועביד איבין לזניה, איקרי האי זוהר
צבאו"ת. ודא איהו דתיאובתיה תדיר, לשבחה
תדירא, בהאי זוהר קדמאה דאקרי שיר. וכד
פלילן פחדא בחרבורא חדא בלא פירודא, גו
תיאובתא שלימא, פדין איקרי פלא שיר
השירים.

ואפ"י איהו בלחודוהי, דאיהו פללא דכלא,
איקרי פללא דסגיאין, פללא דכל
זהירין עילאין ותתאין. פל קרינן ליה, פללא
דכולא. חיים איהו. עליה כתיב (בראשית ב ט) ועץ
החיים בתוף הגן. פל חיים ביה תליין. מיניה
פרחין חיים וזהירין לכל סטר.

האי שיר דקאמרן, איקרי בא"ר, ואינון חיים
עילאין עאלין בגויה. וההוא זהרא דאקרי
חיים, נבעין ביה. ועל דא פתיב, באר מים
חיים. וכתוב (במדבר כא יח) באר חפרוה שרים. על
שמא דאינון רברבין עילאין, זהירין טמירין,
דאתפנשו בהאי זהרא. ואינון לא חפרוה, אלא
על ידא דדא.

זה"ר א תליתאה, האי איהו זהרא פללא דתלת
זהירין, רזא דתלת אתון. בהאי זהרא
אבהן אתדבקו.

האי איהו רצוא ושוב, לית מאן דיכיל
לאתישבא בניצוח דיליה. על האי פתיב,
(יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב. דא ירית אחסנתא
ירותא דזהירין טמירין, דלא אתגליין. ורזא
דשמא קדישא דתלת אתון תליין בהו, יה"ו.
מפאן, את ה' רביעאה לקיט ונקיט. והכי
אתסדר בסידורא שלים.